

Augusztus 6. – Urunk Színeváltozása A

*Amikor Krisztus megjelenik,
hasonlók leszünk hozzá
mert látni fogjuk őt, amint van. (1 Jn 3,2)*

Olvasmány

Dániel 7,9-10.13-14

Én, Dániel az éjjeli látomásban láttam, hogy egyszer csak trónokat állítottak fel, és az ősoleg leült. Ruhája fehér volt, mint a hó, fején a haj tiszta, mint a gyapjú. Trónja lobogó lángból volt, kerekerei meg izzó parázsból. Tűzfolyó eredt belőle és folyt tovább. Ezerszer ezren szolgáltak neki, és tízezerszer tízezren álltak előtte. Ítéletet tartottak és felnyitották a könyveket.

Láttam az éjjeli látomásban, hogy íme, az ég felhőin valaki közeledik. Olyan volt, mint az Emberfia. Amikor az ősoleghez ért, színe elé vezették. Hatalmat, méltóságot és királyságot adott neki. Minden népnek, nemzetnek és nyelvnek neki kellett szolgálnia. Hatalma örök hatalom volt, amely nem enyészik el soha, és királysága nem megy veszendőbe.

Szentlecke

2 Péter 1,16-19

Szeretteim! Nem ravaszul kieszelt mesék nyomán adtuk nektek hírül Urunk Jézus Krisztus csodálatos erejét, hanem mint megdicsőülésének szemtanúi. Amikor az Atyaisten megtisztelte és megdicsőítette, ez a szózat hangzott el hozzá a magasztos dicsőségből: "Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik, őt hallgassátok!" Mi hallottuk ezt az égből jövő szózatot, amikor vele voltunk a szent hegyen. Így még jobban hiszünk a prófétai jövendölésekben, és ti is jól teszitek, ha figyelték rájuk, mint sötétben világító lámpásra, amíg a nappal fel nem virrad, és a hajnalcsillag föl nem kél a szívetekben.

Evangelium

Máté 17,1-9

Abban az időben: Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és (ennek) testvérét Jánost, s külön velük fölment egy magas hegyre. Ott elváltozott előttük: az arca ragyogni kezdett, mint a nap, a ruhája pedig vakító fehér lett, mint a fény. És íme, megjelent nekik Mózes és Illés: Jézussal beszélgettek. Ekkor

Péter így szólt Jézushoz: "Uram, jó nekünk itt lennünk! Ha akarod, készítek itt három sátrat, neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet!" Még beszélt, amikor íme, fényes felhő borította be őket, és a felhőből egy hang hallatszott: "Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik. Őt hallgassátok!" Ennek hallatára a tanítványok földre borultak és nagyon megrémültek. De Jézus odament hozzájuk, megérintette őket, és ezt mondta: "Keljetek fel, és ne féljete!" Amikor szemüket fölemelték, nem láttak mást, csak Jézust egymagát. A hegyről lejövet Jézus a lelkükre kötötte: "Senkinek se szóljatok a látomásról, míg az Emberfia a holtak közül fel nem támad!"

Elmélkedés

Urunk Színeváltozásának ünnepe a nyár közepére esik, a pihenés, feltöltődés, talán az utazás ideje sokak számára. Vagy van akinek az önmagába fordulást, életének újrarendezését jelenti ez az időszak. Sok dolog számára megnyílhatunk ekkor, amiket a mindennapokban talán észre sem veszünk. Lehetőségünk adatik, hogy megajándékozzuk magunkat néhány "hegyi tapasztalattal", a szó szoros és tágabb értelmében is. Szép helyeken szeretnénk még maradni, utána meg visszavágyunk. Ápolnunk kell azokat az élményeket, melyeket emberi kapcsolatokból, kellemes tapasztalatokból szereztünk. Nem tudjuk megfogni őket, de tartást, támaszt jelenthetnek számunkra a későbbiekben, ha már visszatértünk a hétköznapokba. Hasonló élmény lehetett a tanítványok számára Jézus színeváltozása is a hegyen. A hegyek különös helyei az Istennel való találkozásnak, a sivatag, a puszta mellett. Amint a hegyek kiemelkednek a tájból, úgy emelkednek ki a mindennapok szürkeségeiből az Istenélményt jelentő találkozások, melyekben Isten a mi emberi létünk korlátolt perspektíváit ha mind egy pillanatra is de megszünteti, új horizontokat nyitva meg, kiemelve bennünket a végesség dimenziójából. Jézus színeváltozása azt is sugallja, hogy Isten világossága a jövő számunkra, és erősebb a szenvedés és a halál tapasztalatánál. Bátorítás a Jézusban való bizalomra, még akkor is, ha még úton van Jeruzsálem felé, a kereszt felé. Sok szenvedés, gyász és szomorúság vár még a tanítványokra, ezzel egyidejűleg azonban máris egy pillanatot vethetnek a föltámadás hegyére. Ilyen értelemben a Színeváltozás üzenete azonos lehet egy előrevetített húsvéti üzenettel. Segítség lehet számunkra az élet nehézségeit túllépni azáltal, hogy tudjuk, Isten elfogad olyannak bennünket, amilyenek vagyunk, mint szeretett lánya, mint szeretett fia. Ekkor a nehezebb is könnyebbé válik, a megterhelő dolgokból talán idővel újabb perspektívák nyílhatnak meg előttünk.

Ezeket a momentumokat, isteni megnyilvánulásokat nem lehet kierőszakolni, ezek számára csak nyitottak lehetünk; ajándék az ilyen az életünkben, mely váratlanul meglep, betoppan életünkbe. Ezek lehetnek különleges élmények, de akkor is "csak" egy érzés, egyéválás önmagunkkal és Istennel, belemerülés az Ő szeretetébe, örömébe, békéjébe. Különösképpen a nyári időszakban kívánatos lenne mindannyiunk számára, hogy sok ilyen pillanatban, élményben legyen részünk, amikor Isten közelségét, szeretetét érezhetjük, akár egy ragyogó, váratlan napsütés.